

kyndige. Det foreslaas, at den skal tælle 15 Medlemmer, og at 6 af disse skal vælges af Indenrigsministeren efter Indstilling af visse store Institutioner og Organisationer, hvis Sagkundskab og Interesser i Spørgsmaalet der vil være særlig Grund til at tage Hensyn til. Det er Københavns Kommunalbestyrelse, Købstadforeningen, Fællesorganisationen for Landkommuner med bymæssig Bebyggelse, Arbejdsgiverforeningen, De samvirkende Fagforbund og Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk. De øvrige Medlemmer foreslaas valgt saaledes, at Formanden udnævnes af Kongen, og 8 Medlemmer vælges af Indenrigsministeren, saaledes at den forskellige Sagkundskab kan blive repræsenteret i Kommissionen. Kommissionen er foreslaaet saa stor og omfattende, for at al den forskellige Sagkundskab, der her vil være Tale om, kan komme til Stede: Sagkundskab vedrørende kooperative Byggeforetager og Boligforeninger, vedrørende Prioritetsforhold, og særlig Indsigt i arkitektoniske og hygiejniske Forhold.

Kommissionens Virksomhed er saaledes angivet dels ved dens Sammensætning, dels ved de Formaal, der er stillede den. Man har ogsaa med Hensyn til dens videregaaende Opgaver ment det rigtigt at begrænse Tidsfristen for dens Arbejde, saaledes at dens Forslag om almindelige Foranstaltninger skal være afgivet inden Udgangen af næste Aar. En saadan departemental Komité — saaledes betegner man den norske Komité — kunde jo tænkes nedsat ved en Forhandling med Rigsdagen og ved en Bevilling, uden at en særlig Lov blev vedtaget, men selve Opgavens Betydning forekommer mig at gøre det naturligt, at Kommissionen nedsættes ved en særlig Lov. Derved vil jo ogsaa gennem en aaben Forhandling paa Rigsdagen Rigsdagens Medlemmer kunne faa Lejlighed til at fremføre deres Synspunkter med Hensyn til denne store Sag, som — det føler jeg mig overbevist om — vil have hele Rigsdagens varmeste Interesse, saaledes at Sagen maa forventes fremmet hurtigt og hurtigt derefter kunne træde ud i Livet.

Det andet Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte, er *Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 22. December 1915 om Foranstaltninger i Anledning af Dyrtiden*, altsaa den Dyrtidslov, vi fik kort før Jul i Fjor. Denne Lov blev altsaa givet for 10 Maaneder, saaledes at den udløber den 31. Oktober. Den 4. August paabegyndte Indenrigsministeriet sit Arbejde, for at man kunde fremsætte for Rigsdagen det nødvendige Forslag til Revision af Loven, idet man gik ud fra, at Lovens Fornyelse vilde være en Nødvendighed. Ministeriet anmodede derfor i et Cirkulære af 4. August samtlige Amtmænd om at indhente Oplysninger fra Kommunerne om, hvad de havde anvendt til Dyrtidsforanstaltninger, hvilke Skatter de havde paalagt i Henhold til de særlige Bemyndigelser, der var givne ved Loven, og hvilke Bemærkninger de maatte ønske at gøre i Anledning af Dyrtidslovens eventuelle Revision. Fra adskillige Amter er de begærede Oplysninger indkommet, men fra andre savnes de endnu. Og der bliver et stort Materiale at bearbejde baade statistisk, med Hensyn til Oplysningerne om, hvor meget der er anvendt, og paa hvilken Maade det er anvendt, og med Hensyn til Ønskeligheden af Ændringer i Loven. Dette Arbejde skulde gerne gøres med Grundighed, for at et Revisionsforslag, naar det fremsættes for Rigsdagen, kunde være tilstrækkeligt begrundet. Det vil allerede af den Grund, at alle Oplysninger fra Amtmændene endnu ikke er indkommet, ikke kunne ske, inden Lovens Gyldighed udløber, og jeg tror, alle vil erkende, at det ikke vil være hensigtsmæssigt, at der blot i nogle Maaneder savnes Bemyndigelse til at træffe disse Dyrtidsforanstaltninger. Derfor gaar Lovforslaget den Vej at foreslaa den nugældende Dyrtidslov forlænget i to Maaneder, saaledes at den faar 12 Maaneders Levetid, inden den endelige Revision finder Sted. Da det her drejer sig om en foreløbig Revision, gaar §§ 1—4 kun ud paa at forlænge den nugældende Dyrtidslov, ganske som den foreligger; men heri ligger altsaa fra min Side intet andet, end at jeg ønsker Loven som den er forlænget for at faa